

Таким чином, фахівці авіаційної сфери більшою мірою схильні до розвитку професійного стресу, адже на їх діяльність впливають численні аспекти виникнення даного явища.

Основна проблема впливу професійного стресу на працівників авіаційної сфери виявляється у небажаних наслідках як на особистість працівника, так і на його професійну діяльність. Наслідками професійного стресу є: соматичні і психічні хвороби, порушення ефективності та надійності праці, професійні та соціальні конфлікти [1, ст.16]. Однак, окрім вищезазначених наслідків, виділяють також ті, які впливають на психічні процеси людини, серед них: зниження мисленнєвого потенціалу, надмірна завантаженість свідомості, порушення концентрації, розподілу, переключення та обсягу уваги, зниження якості оперативної пам'яті, порушення процесу відтворення інформації, погіршення моторики. Під час стресових реакцій у людини спостерігається зменшення домінування лівої півкулі, що відповідає за логічне мислення, та збільшується домінування правої, яка відповідає за емоції. Головним негативним наслідком впливу професійного стресу на фахівця є професійне вигорання, що призводить до особистісних змін, зниження зацікавленості в роботі, низької продуктивності праці, неякісного виконання професійних обов'язків.

Дані наслідки негативно впливають на професійну діяльність фахівців, адже для робітників авіаційної сфери необхідно мати високий рівень концентрації та обсягу уваги, пам'яті, висока швидкість мисленнєвих операцій, точність та координація рухів, логічне мислення.

Отже, авіаційна галузь є однією з найбільш стресових сфер професійної діяльності. Працівники часто зазнають впливи негативних факторів, серед яких є важкі умови роботи, високі вимоги до особистості фахівця, екстремальні ситуації, проблеми комунікативної взаємодії, організаційні проблеми та інформаційне перенавантаження. Професійний стрес, у даній сфері, спричинює безліч негативних наслідків, що можуть негативно позначатися на роботі працівника та на безпеці користувачів авіаційними послугами.

Список літератури

1. Бодров В.А. Информационный стресс: Учебное пособие для вузов – М.: ПЕР СЭ, 2000. – 352 с.
2. Щербатых Ю.В. Психология стресса и методы коррекции. – СПб.: Питер, 2006. – 256 с.
*Науковий керівник: Прокурка Н.М.,
ст. викладач*

УДК 376.1-056.26.34 (043.2)

Фартушна С.О.

Національний авіаційний університет, Київ

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ ДІТЕЙ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Інклюзивна освіта полягає у включенні дітей з особливими потребами в загальноосвітнє середовище, тобто залучення їх до загального навчально-виховного процесу разом з іншими дітьми. Його варто починати робити в дошкільному віці, адже це сприятиме полегшенню протікання періоду адаптації в

початковій школі. Потрібно не лише навчати дітей, а й розвивати їх як фізично, так і психологічно, тому важливою ланкою освіти є психологічна служба, яка створює систему психолого-педагогічних, соціальних та психотерапевтичних умов, які надають допомогу в процесах адаптації та розвитку дітей в суспільстві.

Супровід дітей з особливими потребами завдання не просте, адже позитивній динаміці сприяє не лише робота шкільного психолога, а й вчителя і насамперед батьків школяра. Психолого-педагогічний супровід інклюзивного навчання – це довготривалий, об'ємний та комплексний процес. Психологічна служба вивчає психофізичний розвиток дитини, її поведінку та діяльність, враховуючи інтелектуальні, вікові, фізичні та індивідуальні особливості. З урахуванням цих особливостей створюються найсприятливіші умови для навчання та виховання дитини.

Можна виділити різні компоненти психолого – педагогічного супроводу дітей з особливими потребами:

- регулярне спостереження за розвитком дитини та динамікою змін, що відбуваються;
- створення сприятливої атмосфери для розвитку школяра в соціумі;
- систематична підтримка дітей з психофізичними порушеннями та надання їм допомоги;
- співпраця з батьками у вигляді консультацій, тренінгів;
- організація навчально – виховного процесу з урахуванням потреб та можливостей дітей.

Доцільним є створення комісії, що супроводжує інклюзивне навчання, котра розглядатиме роботу з дітьми в різних аспектах, адже до цієї комісії можуть входити такі фахівці: психолог, соціальний педагог, педагог – дефектолог, вчитель. Саме ця комісія створюватиме загальну програму розвитку дітей з особливими потребами. Об'єднання знань кожного з фахівців є ефективнішим, ніж робота кожного фахівця окремо.

Перед фахівцями, що здійснюють психолого – педагогічний супровід стоїть ряд завдань:

- недопущення виникнення патологій у дітей;
- зміцнення емоційно – вольової сфери;
- недопущення затримки в розвитку;
- налагодження спілкування дітей з оточуючими;
- оптимізація можливостей дітей з особливими потребами;
- розробка ефективних форм роботи.

Таким чином стає зрозумілим, що психолого – педагогічний супровід дітей з особливими потребами є невіддільною частиною сучасної системи освіти. В основі даного супроводу лежить індивідуальний підхід до кожної дитини та створення найоптимальніших умов для успішного її розвитку, а також введення особливих дітей в соціум та прийняття їх іншими членами суспільства.

Список літератури

1. Бондар В. І. Проблеми корекційного навчання у спеціальній педагогіці: навч. посіб. / В. І. Бондар. – К.: Наш час, 2005. – 176 с.
2. Психологічний супровід інклюзивної освіти: [метод. рек.] / автор. кол. за заг. ред. А. Г. Обухівська. – Київ: УНМЦ практичної психології і соціальної роботи, 2017. – 92 с.

*Науковий керівник: Льюїс Т.В.,
ст. викладач*